

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 sierpnia 2018r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Jachniewicz

Protokolant: Remigiusz Ryszewski

pod nieobecność Prokuratora

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 25 sierpnia 2016r., 29 listopada 2016r., 26 stycznia 2017r., 14 marca 2017r., 1 czerwca 2016r., 10 sierpnia 2017r., 21 grudnia 2017r., 4 stycznia 2018r., 7 czerwca 2018r., 31 lipca 2018r. sprawy:

L. D., syna K. i I. z domu K., urodzonego (...) w G.

oskarżonego o to, że:

(w sprawie 2 Ds. 1465/15 Prokuratury Rejonowej G.-Ś.)

I. W dniu 2/3 kwietnia 2015 roku w G. przy ul. (...), na parkingu niestrzeżonym, po uprzednim wybiciu szyby w tylnej klapie bagażnika pojazdu marki M. (...) o nr rej. (...) dostał się do jego wnętrza, skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci przyrządu do sprawdzania wytrzymałości na ścianie P. (...) o wartości 6000 zł, szlifierki kątovej (...) - (...) o wartości 2500 zł, tarczy szlifierskiej o wartości 600 zł, spawarki L. T.-Set o wartości 2500 zł, narzędzi do instalacji wykładzin o wartości 2000 zł, czym spowodował straty o łącznej wartości na kwotę 13600 zł działając na szkodę (...) sp. z o.o. z siedzibą w L., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia w okresie 15.03.2007r. – 15.09.2010r. w całości kary 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem z dnia 14.11.2005r. przez Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku w sprawie II K 622/05 za czyn z art. 280 § 1 k.k. i inne oraz w okresie 15.03.2003r. -06.06.2003r., 09.08.2004r. – 18.05.2006r., 15.09.2010r. – 15.02.2011r. kary łącznej 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem z dnia 05.12.2007r. przez Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku w sprawie II K 656/07 za czyn z art. 280 § 1 k.k. i inne, tj. o czyn z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.

II. w dniu 11/12 maja 2015 roku w G. przy ul. (...), po uprzednim wybiciu szyby w bocznych, przednich drzwiach od strony pasażera pojazdu m-ki T. (...) o nr rej. (...) dostał się do jego wnętrza i dokonał kradzieży portfela wraz z dokumentami – dowód osobisty, prawo jazdy, dowód rejestracyjny w/w pojazdu, karta do bankomatu banku (...) działając na szkodę W. M., przy zarzucanego czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w punkcie I, tj. o czyn z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

III. w dniu 22/23 marca 2015 roku w G. przy ul. (...), po uprzednim wybiciu szyby w bocznych, tylnych drzwiach od strony kierowcy pojazdu ma-ki F. (...) o nr rej. (...) dostał się do jego wnętrza i dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci agregatu prądotwórczego o wartości 1000 zł, wkrętarko-wiertarki marki D. o wartości 1000 zł oraz skrzynki z narzędziami o łącznej wartości 1000 zł czym spowodował straty o łącznej wartości 3000 zł, działając na szkodę P. B. (1), przy czym czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w punkcie I, tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

IV. w dniu 22/23 maja 2015 roku w G. przy ul. (...) na osiedlowym parkingu niestrzeżonym, po uprzednim wybiciu szyby w klapie tylnej pojazdu m-ki C. (...) o nr rej. (...) dostał się do jego wnętrza i dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci 6 szt. Dekoderów o łącznej wartości 3420,20 zł, dwa modemy o łącznej wartości 500 zł, zaciskarka do konektorów o wartości 50 zł, wyrządzając szkodę w łącznej kwocie 3340 zł, czym działał na szkodę

(...) Polska, a także miernika elektrycznego o wartości 20 zł, skrzynki z narzędziami podręcznymi o łącznej wartości 100 zł, czym działał na szkodę Ł. S., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w punkcie I, tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

V. w dniu 22/23 maja 2015 roku w G. przy ul. (...) po uprzednim wybiciu szyby w klapie tylnej pojazdu m-ki T. (...) o nr rej (...) dostał się do jego wnętrza i dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci siedmiu kartonów win pakowanych po 6 sztuk, czym spowodował straty o łącznej wartości 2220 zł, działając na szkodę A. O., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w punkcie I, tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

(w sprawie 2 Ds. 1439/15 Prokuratury Rejonowej G.-W. w G.)

VI. W nocy z 04/05 kwietnia 2015r. przy ul. (...) w G. dokonał kradzieży z włamaniem do samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że po uprzednim wybiciu szyby w tylnej klapie ww. pojazdu dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia dyktafon m-ki M. ze słuchawkami o łącznej wartości 1600 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 15.03.2007r. do 15.09.2010r. kary 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 14.05.2005r. w sprawie II K 622/05 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k., tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VII. W nocy z 15/16 maja 2015r. przy ul. (...) w G. dokonał kradzieży z włamaniem do samochodu marki R. (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że po uprzednim wybiciu szyby w tylnej klapie ww. pojazdu dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia kosmetyki w postaci szamponów, kremów o łącznej wartości 8560 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił si w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 15.03.2007r. do 15.09.2010r. kary 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 14.05.2005r. w sprawie II K 622/05 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k., tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VIII. W dniu 22 maja 2015r. przy ul. (...) w G. dokonał kradzieży z włamaniem do samochodu marki A. (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że po uprzednim wybiciu szyby w tylnej klapie w.w. pojazdu dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia torbę z zawartością laptopa m-ki L. (...) wartości 4000 zł na szkodę firmy (...), przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 15.03.2007r. do 15.09.2010r. kary 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 14.05.2005r. w sprawie II K 622/05 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k., tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

IX. W nocy z 04.05 czerwca 2015r. przy ul. (...) w G. dokonał kradzieży z włamaniem do samochodu marki R. (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że po uprzednim wybiciu szyby w tylnej klapie ww. pojazdu dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia kosmetyki w postaci kosmetyków i broszur reklamowych o łącznej wartości 6450 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 15.03.2007r. do 15.09.2010r. kary 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 14.05.2005r. w sprawie II K 622/05 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k., tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

X. W dniu 18 czerwca 2015r. przy ul. (...) w G. dokonał kradzieży z włamaniem do samochodu marki M. (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że po uprzednim wybiciu szyby w tylnej klapie ww. pojazdu dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia dalmierz m-ki L. wraz ze statywem, adapterem i walizką o łącznej wartości 3000 zł na szkodę M. K., przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 15.03.2007r. do 15.09.2010r. kary 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 14.05.2005r. w sprawie II K 622/05 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k., tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

1. Oskarżonego Ł. D. uznaje za winnego czynów opisanych w punktach IV i V zarzucanych mu czynów, z tym ustaleniem, że działał on w warunkach ciągu przestępstw i za to, przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k., na podstawie art. 279 § 1 k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. Oskarżonego Ł. D. uniewinnia od popełnienia czynów opisanych w punktach I-III, VI-X zarzucanych mu czynów;
3. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. Z. wynagrodzenie w kwocie 1771,20 zł (tysiąc siedemset siedemdziesiąt jeden złotych 20/100) tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu udzieloną oskarżonemu;
4. Na mocy art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od obowiązku poniesienia kosztów sądowych w sprawie.

Sygn. akt II K 844/15

UZASADNIENIE

Ł. D. został oskarżony o to, że:

(w sprawie 2 Ds. 1465/15 Prokuratury Rejonowej G.-Ś.)

I. W dniu 2/3 kwietnia 2015 roku w G. przy ul. (...), na parkingu niestrzeżonym, po uprzednim wybiciu szyby w tylnej klapie bagażnika pojazdu marki M. (...) o nr rej. (...) dostał się do jego wnętrza, skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci przyrządu do sprawdzania wytrzymałości na ścianie P. (...) o wartości 6000 zł, szlifierki kątovej (...) o wartości 2500 zł, tarczy szlifierskiej o wartości 600 zł, spawarki L. T.-Set o wartości 2500 zł, narzędzi do instalacji wykładzin o wartości 2000 zł, czym spowodował straty o łącznej wartości na kwotę 13600 zł działając na szkodę (...) sp. z o.o. z siedzibą w L., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia w okresie 15.03.2007r. – 15.09.2010r. w całości kary 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem z dnia 14.11.2005r. przez Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku w sprawie II K 622/05 za czyn z art. 280 § 1 k.k. i inne oraz w okresie 15.03.2003r. -06.06.2003r., 09.08.2004r. – 18.05.2006r., 15.09.2010r. – 15.02.2011r. kary łącznej 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem z dnia 05.12.2007r. przez Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku w sprawie II K 656/07 za czyn z art. 280 § 1 k.k. i inne, tj. o czyn z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.

II. w dniu 11/12 maja 2015 roku w G. przy ul. (...), po uprzednim wybiciu szyby w bocznych, przednich drzwiach od strony pasażera pojazdu m-ki T. (...) o nr rej. (...) dostał się do jego wnętrza i dokonał kradzieży portfela wraz z dokumentami – dowód osobisty, prawo jazdy, dowód rejestracyjny w/w pojazdu, karta do bankomatu banku (...) działając na szkodę W. M., przy zarzucanego czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w punkcie I, tj. o czyn z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

III. w dniu 22/23 marca 2015 roku w G. przy ul. (...), po uprzednim wybiciu szyby w bocznych, tylnych drzwiach od strony kierowcy pojazdu ma-ki F. (...) o nr rej. (...) dostał się do jego wnętrza i dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci agregatu prądotwórczego o wartości 1000 zł, wkretarko-wiertarki marki D. o wartości 1000 zł oraz skrzynki z narzędziami o łącznej wartości 1000 zł czym spowodował straty o łącznej wartości 3000 zł, działając na szkodę P. B. (1), przy czym czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w punkcie I, tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

IV. w dniu 22/23 maja 2015 roku w G. przy ul. (...) na osiedlowym parkingu niestrzeżonym, po uprzednim wybiciu szyby w klapie tylnej pojazdu m-ki C. (...) o nr rej. (...) dostał się do jego wnętrza i dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci 6 szt. Dekoderów o łącznej wartości 3420,20 zł, dwa modemy o łącznej wartości 500 zł, zaciskarka do konektorów o wartości 50 zł, wyrządzając szkodę w łącznej kwocie 3340 zł, czym działał na szkodę (...) Polska, a także miernika elektrycznego o wartości 20 zł, skrzynki z narzędziami podręcznymi o łącznej wartości 100 zł, czym działał na szkodę Ł. S., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w punkcie I, tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

V. w dniu 22/23 maja 2015 roku w G. przy ul. (...) po uprzednim wybiciu szyby w klapie tylnej pojazdu m-ki T. (...) o nr rej (...) dostał się do jego wnętrza i dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci siedmiu kartonów win pakowanych po 6 sztuk, czym spowodował straty o łącznej wartości 2220 zł, działając na szkodę A. O., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w punkcie I, tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

(w sprawie 2 Ds. 1439/15 Prokuratury Rejonowej G.-W. w G.)

VI. W nocy z 04/05 kwietnia 2015r. przy ul. (...) w G. dokonał kradzieży z włamaniem do samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że po uprzednim wybiciu szyby w tylnej klapie ww. pojazdu dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia dyktafon m-ki M. ze słuchawkami o łącznej wartości 1600 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 15.03.2007r. do 15.09.2010r. kary 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 14.05.2005r. w sprawie II K 622/05 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k., tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VII. W nocy z 15/16 maja 2015r. przy ul. (...) w G. dokonał kradzieży z włamaniem do samochodu marki R. (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że po uprzednim wybiciu szyby w tylnej klapie ww. pojazdu dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia kosmetyki w postaci szamponów, kremów o łącznej wartości 8560 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 15.03.2007r. do 15.09.2010r. kary 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 14.05.2005r. w sprawie II K 622/05 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k., tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VIII. W dniu 22 maja 2015r. przy ul. (...) w G. dokonał kradzieży z włamaniem do samochodu marki A. (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że po uprzednim wybiciu szyby w tylnej klapie w.w. pojazdu dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia torbę z zawartością laptopa m-ki L. (...) wartości 4000 zł na szkodę firmy (...), przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 15.03.2007r. do 15.09.2010r. kary 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 14.05.2005r. w sprawie II K 622/05 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k., tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

IX. W nocy z 04.05 czerwca 2015r. przy ul. (...) w G. dokonał kradzieży z włamaniem do samochodu marki R. (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że po uprzednim wybiciu szyby w tylnej klapie ww. pojazdu dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia kosmetyki w postaci kosmetyków i broszur reklamowych o łącznej wartości 6450 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 15.03.2007r. do 15.09.2010r. kary 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 14.05.2005r. w sprawie II K 622/05 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k., tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

X. W dniu 18 czerwca 2015r. przy ul. (...) w G. dokonał kradzieży z włamaniem do samochodu marki M. (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że po uprzednim wybiciu szyby w tylnej klapie ww. pojazdu dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia dalmierz m-ki L. wraz ze statywem, adapterem i walizką o łącznej wartości 3000 zł na szkodę M. K., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 15.03.2007r. do 15.09.2010r. kary 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku II Wydział Karny z dnia 14.05.2005r. w sprawie II K 622/05 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k., tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Zarzut I

W dniu 2 kwietnia 2015r. około godziny 21.00 B. K. (1) zaparkował w G. przy ul. (...) użytkowany przez siebie pojazd M. (...) o nr rej. (...) należący do firmy (...) sp. z o.o. W nocy nieznana osoba włamała się do tego pojazdu wybijając szybę w tylnej klapie bagażnika. Z samochodu skradziono urządzenie P. (...) o wartości 6000 zł, szlifierki kątovej (...) - (...) o wartości 2500 zł, tarczy szlifierskiej o wartości 600 zł, spawarki L. T.-Set o wartości 2500 zł, narzędzi do instalacji wykładzin o wartości 2000 zł. Nie było świadków zdarzenia. Miejsce zdarzenia nie było objęte monitoringiem.

Dowód: zeznania B. K. (1) –k. 78 – 79, protokół oględzin rzeczy –k. 82-82

Zarzut II

W. M. , będący właścicielem samochodu T. (...) o nr rej. (...), w dniu 12 maja 2015 roku około godz. 9.00 zaparkował pojazd na parkingu przed ogródkami działkowymi na ul. (...) i po zamknięciu samochodu udał się na swoją działkę. Kiedy wrócił około godziny 10.00 ustalił, że dokonano włamania do jego samochodu. W aucie, przy użyciu kamienia, została wybita szyba w przednich drzwiach od strony pasażera. Nieznany sprawca ukradł portfel z dokumentami: dowodem osobistym, prawem jazdy, dowodem rejestracyjnym, kartą do bankomatu banku (...). Nie było świadków zdarzenia. Miejsce nie jest objęte monitoringiem.

Dowód: zeznania W. M. –k. 65-67 akt II K 844/15, protokół oględzin rzeczy –k. 70

Zarzut III

M. Z. użytkował służbowy samochód F. (...) o nr rej. (...), należący do firmy (...). W nocy z 22 na 23 marca 2015 roku (około godziny 00.10) M. Z. zaparkował pojazd na parkingu przy bloku na ulicy (...) w G.. Rano około godz. 9.30 M. Z. ujawnił, że do samochodu włamano się. W nocy nieznany sprawca wybił szybę w bocznych, tylnych drzwiach od strony kierowcy, dostając się do wnętrza pojazdu, skąd ukradł agregat prądotwórczy o wartości 1000 zł, wkrętarko-wiertarkę marki D. o wartości 1000 zł oraz skrzynkę z narzędziami o łącznej wartości 1000, zł czym spowodował straty o łącznej wartości 3000 zł, działając na szkodę P. B. (1). Nie było świadków zdarzenia. Miejsce kradzieży nie było monitoringiem.

Dowód: zeznania M. Z. –k. 14-15, protokół oględzin rzeczy –k. 17-18

Zarzut IV

W dniu 22 maja 2015 roku około godz. 21:00 Ł. S. zaparkował należący do niego pojazd C. (...) o nr rej. (...) przy ulicy (...) w G. na osiedlowym parkingu niestrzeżonym. Wewnątrz samochodu w bagażniku znajdowały się dekodery do odbioru telewizji kablowej o wartości 2790 zł oraz modemy – routery do odbioru Internetu o wartości 500 zł oraz skrzynka z narzędziami w postaci mierników elektrycznych o wartości 20 zł , zaciskarki do konektorów o wartości 50 zł i inne narzędzia pomocnicze. Wskazane dekodery i routery należały do pracodawcy Ł. S. – firmy (...). W nocy do samochodu tego włamał się oskarżony Ł. D., który akurat wtedy przebywał na osiedlu (...), w ten sposób, że nieustalonym przedmiotem zbił szybę w tylnej klapie pojazdu i wyjął z bagażnika wskazane modemy i routery, zapakowane w kartony. Kiedy Ł. D. zorientował się, że przedmioty te będzie trudno sprzedać, porzucił je w nieustalonym miejscu.

Dowód: częściowo wyjaśnienia Ł. D. – k. 52-53, zeznania Ł. S. –k. 43-45, 103-106, 119, protokół oględzin miejsca – k. 108-109

Zarzut V

A. O. jest użytkownikiem samochodu T. (...) o nr rej. (...), będącego własnością firmy (...) Sp. z o.o. W dniu 22 maja 2015r. około godziny 18:00 zaparkował w.w. pojazd w G. przy ulicy (...). W bagażniku pozostawił kartony z winami, które zakupił w winnicy we Francji (nie były one dystrybuowane w Polsce). W nocy do wskazanego samochodu włamał się oskarżony Ł. D., w ten sposób, że nieustalonym przedmiotem wybił szybę w tylnej klapie samochodu i zabrał z bagażnika 7 kartonów win pakowanych po 6 sztuk (marek M., D., H. P., J. de R., R., B., L.) o łącznej wartości 2220

zł. Kartony te pomógł mu zabrać z miejsca zdarzenia do domu jego kolega Ł. K., który przyjechał na miejsce swoim samochodem M.. W ramach podziału łupów Ł. K. otrzymał od Ł. D. dwa kartony ze skradzionym winem. Wina te zostały ujawnione podczas przeszukania pojazdu Ł. K.. Zostały one rozpoznane przez A. O..

Dowód: częściowo wyjaśnienia Ł. D. – k. 52-53, zeznania A. O. –k. , protokół oględzin rzeczy –k. 116, częściowo zeznania Ł. K. –k. 100-102 akt II K 844/15

Zarzut VI

W dniu 4 kwietnia 2015r. M. T. około godziny 15.00 zaparkował użytkowane przez siebie (...) o nr rej. (...) w G. przy ul. (...) na wysokości Przychodni (...). W nocy z 4 na 5 kwietnia trzech nieznanych mężczyzn szło ulicą (...). Jeden z nich, przechodząc nieznanym narzędziem wybił szybę w klapie bagażnika, dostając się tym samym do wnętrza pojazdu i ukradł z bagażnika dyktafon m-ki M. ze słuchawkami o łącznej wartości 1600 zł, będący własnością (...) Sp. z o.o. Po kradzieży dołączył do reszty mężczyzn, oddalając się w nieustalonym kierunku.

Dowód: zeznania M. T. –k. 17-18 akt II K 1142/15, k. 390; protokół oględzin –k. 19-20; protokół zatrzymania rzeczy wraz z nagraniem z monitoringu –k. 26, 28-29; protokół oględzin nagrania –k. 30

Zarzut VII

P. S. jest przedstawicielem handlowym firmy (...). W nocy 15 maja 2015r. około godziny 23.00 zaparkowała użytkowany przez siebie pojazd służbowy R. (...) o nr rej. (...) przy ulicy (...) w G.. Tej samej nocy nieustalona osoba dokonał kradzieży z włamaniem do tego pojazdu w ten sposób, że po wybiciu nieustalonym narzędziem szyby w tylnej klapie ww. pojazdu dostała się do jego wnętrza skąd ukradła 4 kartony z kosmetykami : szamponami i kremami oraz dwa kartony z promocyjnymi saszetkami na szampon przeciwłupieżowy o łącznej wartości 8560 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. Z samochodu zabrano także karton z ulotkami, który P. S. odnalazła w pobliskich krzakach. P. S. odkryła włamanie w dniu 16 maja 2015r. około godziny 8.45. Nie ustalono świadków zdarzenia.

Dowód: zeznania P. S. –k. 39-40 akt II K 1142/15, protokół oględzin –k. 43-43 akt II K 1142/15

Zarzut VIII

W dniu 22 maja 2015r. M. Ł. zaparkował użytkowany przez siebie pojazd służbowy marki A. (...) o nr rej. (...) przy ulicy (...) w G. około godziny 13.10. W samochodzie na tylnym siedzeniu pozostawił służbowy Laptop L. (...) o wartości 4000 zł, znajdujący się w skórzanym torbie. Niedługo później nieustalona osoba wybiła lewą tylną szybę w drzwiach pasażera i ukradła przedmiotowy laptop, będący własnością firmy (...). Gdy około godziny 16.10 M. Ł. powrócił do samochodu, zauważył włamanie. Skradziony laptop został sprzedany do komisji (...) mieszczącego się przy ul. (...) W. 95 w G. przez mężczyznę posługującego się skradzionym dowodem osobistym na nazwisko M. W.. Podpis na umowie sprzedaży nie jest podpisem Ł. D..

Dowód: zeznania M. Ł. - k. 119-120 akt II K 1142/15, 392-393, zeznania Ł. M. – k. 153-154 akt II K 1142/15, 393, zeznania T. M. –k. 150-151 akt II K 1142/15, 456, zeznania M. W. –k. 457, protokół oględzin pojazdu –k. 122-123 akt II K 1142/15, protokół zatrzymania rzeczy –k. 127-130 akt II K 1142/15, protokół przeszukania pomieszczeń –k. 139-141 akt II K 1142/15, protokół oględzin laptopa –k. 160-161 akt II K 1142/15, protokół okazania laptopa –k. 162-163 akt II K 1142/15, opinia kryminalistyczna –k. 517-528

Zarzut IX

W nocy z 04 na 05 czerwca 2015r. samochód R. (...) o nr rej. (...) użytkowany przez P. S. ponownie zaparkowany był przy ul. (...) w G.. O nieustalonej godzinie nieznana osoba dokonała włamania do tego samochodu w ten sposób, że wybiła szybę w bagażniku pojazdu i ukradła z bagażnika około 10 kartonów z kosmetykami marki L. (szampony, testery, saszetki) o łącznej wartości 6450 złotych.

dowód: zeznania P. S. –k. 55-56 akt II K 1142/15, protokół oględzin –k. 59-62

Zarzut X

M. K. zaparkował swój pojazd M. (...) o nr rej. (...) w dniu 17 czerwca 2015r. przy ulicy (...) w G.. W dniu 18 czerwca 2015r. około godziny 9.15 M. K. udał się do samochodu, wówczas w samochodzie nie było jeszcze żadnych szkód. Ponownie odszedł od pojazdu. Gdy wrócił około godziny 11:30 zauważył, że do samochodu dokonano włamania – w pojeździe przez nieustaloną osobę została wybita szyba w tylnej klapie z pojazdu. Z bagażnika skradziono należący do M. K. dalmierz marki L. wraz ze statywem, adapterem i walizką o łącznej wartości 3000.

Dowód: zeznania M. K. –k. 70-71 akt II K 1142/15, 389-390; protokół oględzin –k. 73-74

Ł. D. ma 35 lat, wykształcenie podstawowe, pracował jako ślusarz, spawacz. Jest osobą wielokrotnie karaną za przestępstwa przeciwko mieniu. W okresie od 15.03.2007r. do 15.09.2010r. odbywał karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w sprawie II K 622/05.

Ł. D. nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo. Jego poczytalność w inkryminowanym czasie nie budzi wątpliwości. Jest osobą uzależnioną od narkotyków.

W toku przeszukania oskarżonego oraz przeszukania zajmowanego przez niego mieszkania nie ujawniono rzeczy pochodzących z przestępstwa.

Dowód: dane o karalności –k. 604-607, odpisy wyroków –k. 170- 183 akt II K 1142/15, 96, 122-130, 131-137; opinia sądowo-psychiatryczna –k. 191-193 akt II K 1142/15, k. 94-95; opinia o pracowniku –k. 262-264; kwestionariusz specjalisty ds. uzależnień –k. 325-357; protokół zatrzymania osoby –k. 2 akt II K 1142/15, protokół przeszukania osoby –k. 4-5 akt II K 1142/15, protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych –k. 8-9

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie zeznań świadków, protokołów oględzin, częściowo na podstawie wyjaśnień oskarżonego. Wskazać jednocześnie należy, że zgromadzony materiał dowodowy nie dał podstaw do przypisania oskarżonemu większości czynów. Postępowania przygotowawcze w obu sprawach były bowiem przeprowadzone pobieżnie, a w kilku kwestiach również bez dochowania wymogów wskazanych w kodeksie postępowania karnego. Oba akty oskarżenia oparte były w znacznej mierze o samooskarżenie Ł. D., dokonane przez niego w toku pierwszych przesłuchań, bez poparcia innymi, weryfikującymi dowodami. Powyższa myśl będzie rozwinięta na dalszym etapie uzasadnienia.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadków, będącymi pokrzywdzonymi w sprawie: W. M., B. K. (2), Ł. S., L. B., M. K., M. T., A. O., M. Ł., P. S.. Osoby te nie były świadkami włamań do samochodów. Ich zeznania ograniczały się de facto do opisu uszkodzeń pojazdu i skradzionych rzeczy. Brak było podstaw do kwestionowania wiarygodności tych oświadczeń.

Pewne znaczenie w sprawie miały zeznania Ł. K. (dla ustaleń w zakresie czynów przypisanych ostatecznie oskarżonemu). Do zeznań tego świadka Sąd musiał podejść z ostrożnością. Ł. K. jest sam bowiem osobą wielokrotnie karaną za przestępstwa przeciwko mieniu i – w ocenie sądu - zachodzi istotne prawdopodobieństwo, że wraz z oskarżonym mógł dopuszczać się jeszcze innych czynów, nie wskazanych w akcie oskarżenia. Świadek zeznawał także niekonsekwentnie, a zeznania te noszą cechy umniejszania swojej roli w przestępstwie. Tym niemniej wskazać trzeba, że w zakresie pierwszych złożonych przez siebie zeznań w toku postępowania przygotowawczego, zeznania te są zgodne z pierwszymi wyjaśnieniami Ł. D. i wskazują, że Ł. K. pomagał oskarżonemu zabrać skradzione kartony z winami z Z.. Zeznania te są tym bardziej wiarygodne, że – jak wskazał sam Ł. K., w jego samochodzie odnaleziono dwa kartony z winami, o których wspominał, a które zostały rozpoznane przez A. O.. Na etapie postępowania przed sądem Ł. K. co

prawda, chcąc prawdopodobnie chronić kolegę – oskarżonego, a także samego siebie, stwierdził, że tak nie zeznał, a zeznania podpisał z uwagi na otrzymaną od funkcjonariuszy obietnicę zwolnienia, powyższe oświadczenie nie może jednak zostać uznane za wiarygodne. Po pierwsze pierwotne zeznania świadka zawierają znaczną ilość szczegółów, po drugie trudno uznać za wiarygodne, by sam Ł. K. – jak potem twierdził, zakupił 2 kartony wina na rynku we W.. Nie wskazał na żadne szczegóły takiego zakupu. Nie wskazuje także na to by był on koneserem rzadkich, francuskich win. Mając powyższe na uwadze Sąd, co do zasady dał wiarę pierwszym zeznaniom świadka.

Większego znaczenia w sprawie nie miały zeznania zawnioskowanych przez oskarżonego świadków: A. D., A. G. (1), A. G. (2) czy B. K. (3). W ocenie oskarżonego świadkowie ci mieli potwierdzić, że w dniach wskazanych w zarzutach, oskarżony przebywał w innych miejscach – ze świadkami. A. G. (1), B. K. (3) i E. S. w swoich zeznaniach wskazali, że w konkretnych datach przebywali w towarzystwie oskarżonego. W ocenie Sądu jednak, że uwagi na znajomość z oskarżonym, możliwości konsultacji oskarżonego ze świadkami, jak i znaczny upływ czasu od zdarzeń ujętych w a.o do daty złożenia przez świadków zeznań, trudno uznać te zeznania za wiarygodne. Zasady doświadczenia życiowego podpowiadają, że po 2-3 latach trudno jest pamiętać dokładne daty zdarzeń, zwłaszcza jeśli nie miały one charakteru okolicznościowego. Dodać należy, że świadkowie A. G. (2) czy A. D. nie potwierdziły tezy oskarżonego o wspólnym pobycie z oskarżonym w domku na K. w dacie jednego z czynów. Powyższe rozważania nie miały większego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy wobec uniewinnienia oskarżonego od większości zarzutów z uwagi nie tyle na istnienie dowodów niewinności oskarżonego, ale brak dowodów winy.

Istotnego znaczenia w sprawie nie miały zeznania I. D., matki oskarżonego. Nie miała ona wiedzy na temat zdarzeń ujętych w akcie oskarżonego.

Pewne znaczenie w sprawie miały zeznania M. W. – mężczyzny, którego dane widnieją na umowie sprzedaży komisowej laptopa L. (zarzut VIII). Świadek wskazał, że nie miał nic wspólnego z tą sprawą oraz że ktoś posłużył się skradzionym mu wcześniej dowodem osobistym. Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zeznań świadka.

Wskazać należy, że jednym z istotnych dowodów w sprawie (II K 1142/15) miał być protokół eksperymentu procesowego, przeprowadzonego z udziałem oskarżonego. Wskazać jednak należy, że protokół ten zawiera istotne braki – został opatrzony podpisem jedynie jednego z czterech funkcjonariuszy, którzy mieli brać udział w czynności. Nadto – przede wszystkim – na protokole tym brakuje podpisu samego podejrzanego. W związku z powyższym Sąd wezwał na rozprawę wskazanych funkcjonariuszy – P. B. (2), M. M., P. O. i A. P.. Wymienieni nie pamiętali co do zasady czynności, nie byli też w stanie wskazać przyczyny braku podpisów pod protokołem. W ocenie Sądu albo do czynności z udziałem podejrzanego nie doszło, albo czynność ta została przeprowadzona nieudolnie i co najmniej powierzchownie, nie na podstawie wskazówek samego podejrzanego, ale raczej na podstawie treści zarzutów postawionych podejrzanemu. Na powyższe wskazuje choćby fakt, że w toku eksperymentu podejrzany miał przyznać się i opisać włamanie do samochodu na ul. (...), podczas, gdy w rzeczywistości włamanie miało miejsce na ul. (...) (w odległości 1,5 km). Powyższe wskazuje, że to funkcjonariusze policji w toku eksperymentu powielili błąd wskazany w zarzucie, a treść protokołu niekoniecznie była wynikiem ekspiacji podejrzanego. Mając powyższe na uwadze Sąd powziął wątpliwości co do wiarygodności zeznań w.w funkcjonariuszy policji. W ocenie Sądu również protokół eksperymentu procesowego nie mógł stanowić wiarygodnego i pełnoprawnego materiału dowodowego w sprawie.

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd wziął także pod uwagę opinię kryminalistyczną z zakresu badania dokumentów, dopuszczoną przez sąd, z której wynika, że to nie oskarżony podpisał się za M. W. na umowie lombardowej sprzedaży laptopa L.. Opinia została sporządzona przez doświadczonego biegłego. Brak było podstaw do jej kwestionowania.

Za prawidłowo sporządzone sąd uznał także opinie sądowo-psychiatryczne o oskarżonym. Nie były one kwestionowane przez strony.

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd wziął także pod uwagę protokoły oględzin, zatrzymania rzeczy, zatrzymania osoby, dane o karalności, odpisy wyroków, opinie o pracowniku oraz inne dokumenty. Ich autentyczność nie budzi wątpliwości.

Przechodząc do oceny wyjaśnień oskarżonego wskazać trzeba w pierwszej kolejności, że sam Ł. D. wyjaśniał niekonsekwentnie. W toku pierwszych wyjaśnień w obu połączonych sprawach przyznał się do każdego z zarzucanych mu czynów, by potem przed Sądem wskazać, że był wówczas na głodzie narkotykowym, a policjanci bili go (w pierwszej sprawie), a w drugiej sprawie dali mu do zrozumienia, że musi się przyznać, jeśli chce pozostać na wolności. W toku postępowania nie sposób było zweryfikować wskazanych twierdzeń oskarżonego. Faktem jest jednak, że oskarżony jest osobą uzależnioną od narkotyków, a treść wyjaśnień ujawnionych w protokołach stanowi de facto powtórzenie treści notatek policyjnych, spisanych przez funkcjonariuszy, którym podejrzany miał „spontanicznie” przyznać się do kradzieży z włamaniem, z podaniem dat, ulic, marek pojazdów, rodzaju, marek skradzionych przedmiotów. Treść tych wyjaśnień jest przy tym dość sztapowa. Każdego z włamań podejrzany miał przy tym dokonać sam, w porze nocnej. Tymczasem z zeznań co najmniej kilku pokrzywdzonych wynika, że włamania dokonano w dzień, nadto waga lub gabaryty skradzionych przedmiotów uniemożliwiały samodzielne dokonanie kradzieży. Powyższe wskazuje, że istotnie, przyznanie się do winy przez oskarżonego mogło mieć dość instrumentalny charakter, niezależnie od przyczyny dla jakiej oskarżony takiego wyjaśnienia złożył. Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że wcześniejszemu samooskarżeniu Ł. D. można dać wiarę jedynie w zakresie, w jakim wyjaśnienia te znajdują odzwierciedlenie w innych dowodach zgromadzonych w sprawie.

Zarzut I

Oskarżony wyjaśnił: „na ul. (...) na parkingu zobaczyłem samochód marki M. modelu nie pamiętam duży dostawczy samochód koloru chyba szary metalik, postanowiłem wybić tylną szybę w kłapie bagażnika, to było w nocy chyba około godz. 1:00, ja wybiłem tą szybę po czym z wnętrza samochodu przez otwór po wybitej szybie zabrałem jakiś przyrząd wygląd na drogi, szlifierkę kątową marki nie pamiętam, tarczę szlifierską, spawarkę L., jakieś narzędzia do kładzenia wykładzin. Ja w dniu 5 kwietnia 2015 zabrałem w.w. skradziony sprzęt taksówką na ul. (...) w G. na rynek, gdzie sprzedałem wszystko, spawarkę sprzedałem mężczyźnie wzrost 180 cm, ok 40 lat, włosy krótkie kręcone, ja go nie znam, nie wiem, kto to był, pozostały sprzęt sprzedałem innemu mężczyźnie wyglądu nie pamiętam. Łącznie za sprzedaż uzyskałem 2000 zł..”. Jakkolwiek wyjaśnienia te są dość szczegółowe (w zakresie adresu oraz marki spawarki nawet zbyt szczegółowe), to jednak wskazać trzeba, że nie ma żadnych innych dowodów potwierdzających sprawstwo oskarżonego. W związku z powyższym oraz licznymi nieścisłościami dotyczącymi wyjaśnieniami oskarżonego co do pozostałych zarzutów Sąd uznał w.w. samooskarżenie za niewystarczający dowód do uznania winy oskarżonego.

Zarzut II

Oskarżony Ł. D. w toku pierwszego przesłuchania wyjaśnił: „ja wyszedłem z mojego miejsca zamieszkania i szedłem się przejść, będąc sam na ul. (...) chyba była 2:00 w nocy, zobaczyłem że w samochodzie marki T. (...) wewnątrz leży portfel, leżał chyba na desce rozdzielczej, ja wybiłem szybę boczną przednią od strony pasażera i przez otwór po wybitej szybie zabrałem portfel. W portfelu był dowód osobisty i karta do bankomatu banku (...). Portfel zabrałem ze sobą, gdzieś w jednym z pobliskich bloków pozostawiłem ten portfel z zawartością, gdyż nie było w nim pieniędzy..”. Tymczasem z zeznań W. M. wynika, że kradzieży dokonano rano – wskazany przyjechał na działkę o godz. 9.00 a o 10.00 zauważył wybitą szybę ! Trudno jest zatem uznać, by oskarżony przyznał się do kradzieży z włamaniem do w.w. pojazdu. W ocenie Sądu albo oskarżony (pod wpływem w.w. perswazji) wymyślił sposób dokonania włamania na podstawie przeczytania treści zarzutu, bądź też uczynili to za niego przesłuchujący go policjanci. Z oczywistych względów oskarżonego należało od wskazanego zarzutu uniewinnić. Nie ma bowiem innych dowodów wskazujących na sprawstwo oskarżonego w tym zakresie.

Zarzut III

Oskarżony Ł. D. wyjaśnił: „ja szedłem ok godz. 2:00 do mojej koleżanki M. R., ja szedłem zarobić zbierać puszki na złom, na ul. (...) zobaczyłem zaparkowany pojazd F. (...), wybiłem w tym samochodzie szybę boczną tylną lewą, otworzyłem tylne drzwi pociągając za klamkę wewnątrz samochodu, zabrałem z niego agregat prądowłórczy, wiertarko-wkrętarce marki D. oraz skrzynkę z narzędziami, około tygodnia później wszystkie rzeczy z F. sprzedałem w G. na rynku nieznanemu mężczyźnie, otrzymałem za to 1000 zł”. Z protokołu oględzin pojazdu wynika z kolei,

że w pojeździe oprócz szyby zniszczony został zamek w klamce drzwi przesuwnych od strony pasażera, zniszczona też była wkładna tylnych drzwi bagażnikowych. Powyższe sugeruje, że sprawca najpierw próbował włamać się do pojazdu w inny sposób, niż opisał to oskarżony. Już sam ten fakt nakazuje wątpić w sprawstwo podejrzanego. Nadto w sprawie nie zgromadzono jakichkolwiek innych dowodów wskazujących na to, że włamania dokonał oskarżony. Nie zabezpieczono śladów daktyloskopijnych, a same wyjaśnienia, podobnie jak w przypadku wyjaśnień dotyczących innych zarzutów sprawiają wrażenie nieco rozbudowanego zarzutu. W ocenie Sądu w.w. samooskarżenie Ł. D. nie może stanowić samodzielnej podstawy do skazania oskarżonego. W związku z powyższym i w tym zakresie Sąd Ł. D. uniewinnił.

Zarzut IV i V

W przypadku kradzieży z włamaniem dokonanych w nocy z 22 na 23 maja 2015r. w G. na ul. (...) uznał, że niezależnie od wyjaśnień oskarżonego istnieją także inne dowody, które pozwalają na przypisanie winy oskarżonemu. Takie dowody istnieją przede wszystkim odnośnie kradzieży z włamaniem opisanej w zarzucie V. Niezależnie od tego, że oskarżony sam przyznał się do winy, podnieść należy, że jego wyjaśnienia w tym zakresie nie są tak schematyczne jak w przypadku innych zarzutów. W tym zakresie oskarżony przyznał, że w transporcie skradzionych win pomagał mu kolega Ł. K.. Sam Ł. K. także, zeznając po raz pierwszy, wskazał, że przyjechał na miejsce swoim pojazdem marki M. i przewiózł nim kartony ze skradzionym winem. Nadto to w pojeździe Ł. K. odnaleziono 2 kartony z trunkiem (co wynika z zeznań samego Ł. K. i wyjaśnień oskarżonego). Wina te zostały okazane A. O., który rozpoznał je jako własne. Dodać należy, że wina te zostały poprzedzającego dnia przywiezione przez pokrzywdzonego z Francji i nie były dystrybuowane w Polsce. Nie może być zatem mowy o pomyłce w rozpoznaniu tego alkoholu przez pokrzywdzonego. Jakkolwiek można mieć wątpliwości co do tego, czy rola Ł. K. ograniczała się jedynie do pomocy w transporcie (czy sam nie brał on udziału we włamaniu), tym niemniej nie ma wątpliwości co do sprawstwa oskarżonego.

Wskazać jednocześnie należy, że kradzieży z włamaniem do pojazdu opisanego w zarzucie czwartym dokonano tej samej nocy, dwa bloki dalej. Już sam ten fakt w znacznym stopniu uprawdopodobnia, że włamania dokonała ta sama osoba – oskarżony. Odnośnie tego zdarzenia oskarżony wskazał: „było koło północy, byłem na molo w dzielnicy Z. w G.. Wracając do domu, będąc na Startowej zobaczyłem zaparkowany samochód C. (...), widziałem przez szyby, że są w samochodzie jakieś kartoniki, wybiłem tylną szybę w tym samochodzie, przez otwór po wybitej szybie zabrałem z wnętrza samochodu 6 dekodeków, 2 modemy, zaciskarkę do konektorów. Chwilę później zorientowałem się że rzeczy te będzie ciężko sprzedać, w związku z czym porzuciłem je w pobliskich krzakach”. Jakkolwiek treść tych wyjaśnień może wskazywać na to, że oskarżony zidentyfikował skradzione przez siebie przedmioty bardziej na podstawie opisu wskazanego w zarzucie (mało prawdopodobne jest by wiedział on co to jest i jak wygląda zaciskarka do konektorów). Prawdopodobnym jest jednak, że uznał wskazane przedmioty za trudne do sprzedaży. Z uwagi na powyższe oraz na w.w fakt dokonania kradzieży tej samej nocy i w bliskiej odległości Sąd uznał, że istnieją wystarczające podstawy do przypisania oskarżonemu zarzucanego mu w punkcie IV przestępstwa.

Zarzut VI (nr I w sprawie 2 Ds. 1439/15)

Oskarżony Ł. D. wyjaśnił: „odnośnie pierwszego zarzutu to do tego samochodu włamałem się sam około godz. 3-4 w nocy, wybiłem szybę tylną kawałkiem porcelany, samochód wybrałem przypadkowo, skradzione rzeczy - mikrofon i dyktafon sprzedałem na rynku we W. za 500 zł nieznannej osobie”. Wskazane wyjaśnienia są bardzo lakoniczne i stanowią jedyny dowód na winę oskarżonego przedstawiony przez oskarżyciela. Dowód w postaci nagrania z monitoringu nie tylko nie potwierdza winy oskarżonego, ale zdaje się jej zaprzeczać. Na nagraniu tym wydać bowiem 3 zakapturzonych mężczyzn, z których jeden zbliża się do pojazdu, wybija szybę nieustalonym przedmiotem, wyciąga coś z samochodu, po czym dołącza do stojących w pobliżu mężczyzn. Powyższe nie jest spójne z wyjaśnieniami oskarżonego, który wskazał, że działał sam. Nie można oczywiście wykluczyć, że w swoim wyjaśnieniu oskarżony kłamał. Takie jednak wyjaśnienia żadną miarą nie mogą stanowić samodzielnej podstawy do skazania oskarżonego. W związku z powyższym Sąd uniewinnił oskarżonego od wskazanego przestępstwa.

Zarzut VII

Oskarżony wyjaśnił: „odnośnie drugiego zarzutu włamałem się sam, wybiłem szybę kawałkiem porcelany , samochód wybrałem przypadkowo, włamałem się około godz. 4 nad ranem, kosmetyki posprzedawałem zaczepiając ludzi na ulicy, łącznie zarobiłem około 1000 zł”. Wyjaśnienia te są nader lakoniczne. Nie tłumaczą w jaki sposób oskarżony, nie dysponując samochodem, miałby zabrać ze sobą 6 kartonów z zawartością dość ciężkich kosmetyków (szampony, kremy). Oskarżony nie opisał także w żaden sposób miejsca zdarzenia, tego, którą szybę w pojeździe wybił, rodzaju skradzionych kosmetyków. Powyższe nie może stanowić samodzielnej podstawy do skazania oskarżonego. Sąd uniewinnił oskarżonego od tego zarzutu.

Zarzut VIII

Oskarżony Ł. D. w pierwszych wyjaśnieniach wskazał: „Odnosnie trzeciego zarzutu, to do samochodu włamałem się sam około godz. 5.00 wybiłem boczną tylną szybę porcelanką, zabrałem torbę od laptopa, w której były jakieś papiery, ale laptopa tam nie było, torbę z papierami wyrzuciłem do śmietnika, na pewno tam nie było laptopa. Gdyby był, to bym o tym powiedział.” Wskazać trzeba, że oskarżony w tych wyjaśnieniach odnosił się do zarzutu włamania na ul. (...). Tymczasem z zeznań dysponującego samochodem A. M. Ł. wynika, że do włamania doszło nie na ul. (...) a na ul. (...). Do włamania doszło nie w nocy, a między godziną 13.00 a 16.10. I skradziono laptop.

Dodatkowo laptop ten został odnaleziony w lombardzie na Trakcie Św. W.. Z opinii z zakresu badań pisma ręcznego wynika, że to inna osoba niż oskarżony oddała laptop do lombardu.

Z powyższego wynika, że Ł. D. oskarżono o wskazane przestępstwo, podobnie jak o inne w sprawie 2 Ds. 1439/15 prawdopodobnie według następującego mechanizmu: w bazie przestępstw umorzonych z powodu niewykrycia sprawcy odszukano włamania do samochodów w zbliżonym czasie, dzielnicy i popełnione w podobny sposób i zarzuty te przedstawiono oskarżonemu, który pod wpływem presji (o nieustalonej formie), chcąc opuścić komisariat przyznał się do wszystkich stawianych mu zarzutów. Następnie nie zweryfikowano treści zeznań pokrzywdzonych w sprawie, by ustalić czy wyjaśnienia oskarżonego korespondują ze wskazanymi zeznaniami i bez jakichkolwiek dalszych weryfikacji wysłano akt oskarżenia do sądu. Gdyby natomiast zapoznano się z zeznaniami M. Ł. ustalono by, że w treści postanowienia o umorzeniu postępowania, a potem w treści zarzutu popełniono błąd w nazwie ulicy na której dokonano włamania, ustalono by także, że włamania sprawca dokonał w dzień a nie w nocy. Oczywistym jest, że Ł. D. należało uniewinnić od wskazanego zarzutu. Być może oskarżony popełnił przestępstwo kradzieży z włamaniem do innego pojazdu A., z którego zabrał torbę od laptopa, nic jednak nie wskazuje na to, by dokonał włamania zarzucanego mu w punkcie VIII zarzutów.

Zarzut IX

Podobnie jak w przypadku zarzutu VII oskarżony miał dokonać włamania na ul. (...), do tego samego samochodu R. (...). Oskarżony wyjaśnił: „Odnosnie zarzutu czwartego, to zobaczyłem, że w tym R. znowu ktoś trzyma kosmetyki i ponownie postanowiłem je ukraść. Szybę rozbiłem porcelanką, zabrałem sam kosmetyki w kartonach i sprzedałem na rynku na (...) w G. nieznanym osobom za łączną kwotę 1500 zł. Włamałem się około godz. 1.00”. Podobnie jak w przypadku zarzutu VII wyjaśnienia oskarżonego złożone w postępowaniu przygotowawczym były lakoniczne. Mało prawdopodobnym jest ponownie, by oskarżony sam był w stanie ukraść znaczną ilość kosmetyków, nie dysponując pojazdem. W swoich wyjaśnieniach nie wskazał, w jaki sposób zabrał szampony, kremy i saszetki. W ocenie Sądu prawdopodobnym jest, że oskarżony złożył te wyjaśnienia pod dyktando policji lub też samodzielnie, lecz chcąc jedynie uniknąć tymczasowego aresztowania lub szykanowania ze strony funkcjonariuszy.

Zarzut X

Oskarżony Ł. D. wyjaśnił: „odnośnie piątego zarzutu również wybiłem w pojeździe tylną szybę porcelanką i wyjąłem z samochodu skrzynkę wyglądającą na narzędziową sprzedałem ją na rynku we W. za kwotę 1000 zł , działałem sam, włamałem się około godz. 3.00”.

Tymczasem pokrzywdzony M. K. zeznał, że pojazd zaparkował około godz. 20:30 w dniu 17.06, jeszcze następnego dnia ok 9.15 był przy swoim samochodzie i wszystko było w porządku. Około godziny 11:30 podszedł ponownie do samochodu i zauważył wybitą tylną szybę. Do kradzieży w pojeździe musiało dojść między 9.15 a 11:30 w ciągu dnia, a nie w nocy, jak wskazał oskarżony. Powyższe wskazuje, że ponownie, przed postawieniem Ł. D. w stan oskarżenia, oskarżyciel nie skonfrontował treści wyjaśnień z zeznaniami pokrzywdzonego, zadowolając się lakonicznym przyznaniem się oskarżonego do winy.

Podsumowując powyższe wywody wskazać należy, że oba postępowania przygotowawcze przeprowadzone zostały niedbale, w oparciu o małą ilość dowodów, z naruszeniem zasady in dubio pro reo wskazanej w art. 5 k.p.k. Z uwagi na liczne sprzeczności pomiędzy treścią pierwszych wyjaśnień oskarżonego, a innymi dowodami, trudno uznać samooskarżenie Ł. D. za wystarczającą podstawę do skazania nawet w przypadku tych zarzutów, co do których brak jest ewidentnych sprzeczności pomiędzy treścią tych wyjaśnień, a zeznaniami pokrzywdzonych. Wyjątkiem stanowią przestępstwa opisane w punktach IV i V zarzutów, z uwagi na istnienie innych dowodów potwierdzających winę oskarżonego, o czym była mowa powyżej.

Należy wskazać, że wybicie szyby w pojeździe i dokonanie kradzieży jakiegokolwiek rzeczy z tego pojazdu wypełnia znamiona przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. Wybicie szyby stanowi bowiem przełamanie zabezpieczenia przed kradzieżą, a sama kradzież stanowi zabór rzeczy w celu przywłaszczenia. Oskarżony działał przy tym z zamiarem umyślnym bezpośrednim. Jego poczytalność w chwili popełnienia przestępstw nie budzi wątpliwości, co potwierdza treści opinii sądowo-psychiatrycznych.

Wymierzając oskarżonemu karę za wskazane przestępstwa Sąd uwzględnił zasady wskazane w art. 53 k.k., bacząc, by kara nie przekraczała stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu.

Jako okoliczności obciążające oskarżonego sąd uwzględnił popełnienie dwóch przestępstw w ramach ciągu przestępstw z art. 91 k.k., a także przede wszystkim wcześniejszą wielokrotną karalność oskarżonego, w tym za przestępstwa podobne i działanie w warunkach recydywy.

Sąd nie znalazł w stosunku do oskarżonego okoliczności łagodzących. Mając powyższe na uwadze Sąd za przestępstwa opisane w punktach IV i V zarzutów, przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k., wymierzył oskarżonemu karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności. W świetle w/w okoliczności obciążających kary tej nie sposób uznać za nadmiernie surową. W ocenie Sądu jest adekwatna do wagi przestępstw, ich społecznej szkodliwości i okoliczności dotyczących sprawy.

Sąd zasądził także wynagrodzenie na rzecz obrońcy z urzędu oskarżonego. Sąd zwolnił także oskarżonego od kosztów sądowych w sprawie z uwagi na jego sytuację materialną i długotrwałe pozostawanie oskarżonego w izolacji penitencjarnej.